

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 6.

V Ljubljani, v torek 8. januarija 1889.

Letnik XVII.

Katoliško novinarstvo.

II.

Morda poreče kedó: To je zakrivila sedanja družba sama. Ni istina! To družbo so šele utvorili židovsko-liberalni časopisi sami. Orožje njihovo je navadno: 1. Ugajanje smiselnosti; 2. podajanje strupa v obliki pikantnih poročil; 3. posmehovanje veri; 4. zasramovanje vsega, kar je resnega in svetega, in ščit jim je 5. liberalnost, novi ta cvet, za kojim se skrivajo vselej vsi oni, kedarkoli jim kedo stopa na prste in jih hoče poraziti in 6. oklep njih je drznost, s kojo postopajo.

Katoliški časopisi se povsem ne poslužujejo takega orožja in tudi ne morejo — njih edino orožje je: resnica, pravo in pravost, zaradi tega tudi sedaj ne zmagujejo.

Ali zbog tega v kót postavljati orožje, bilo. bi otročje in ne možato. Pritiskati moramo tem pogumnejše in stalnejše in se ne strašiti. Resnica povsodi zmaga, bodi si še tako teptana. Doslej je povaljena skoro na tla, a tudi s teh se dvigne.

Jejte je zmagal s 300 bojovníki, oboroženimi z bakljami, zoper tisočero sovražnikov, in vsled tega i mi moremo zmagati, bodisi krdelo naše še tako majheno in naj bi drugi dremali v tminah.

Kakim načinom neki? Pred vsem treba se trdno spojit v jedno celoto. Ti, kateri imajo dobro voljo, podajo naj si vzajemno rokó; dopisnikov, ki preskrbujejo časopise katoliške z orožjem, ne manjka. In vendar je še mnogo duhovnikov, koji bi lahko pisali v katoliške liste, nadarjeni so in imajo zmožnost, a so preveč mlačni, da bi poprijeli za pero. Čuje se tu i tam: Kdo se bode vtikal neki v to? kaj pa opravimo? saj nas le premalo itd. Dosti nas je, treba samo volje, požrtvovalnosti!

To vedno tarnanje o skaženosti sveta in samo ginljivi govori s propovednice, to še ne zadostuje. — Tu treba ofenzive in se ne vedno le braniti. Z

jokom in toženjem nad spačenostjo še nihče ni zmagal.

Zaradi tega pa treba edinosti, bratske ljubezni, kakor je bilo to prej med svečeništvom.

Če duhovščina hoče, da zmaga, mora časopisom svojim pridobiti novih naročnikov, mora spodbujati, in ne nebržno gledati, kako ji ginejo tla pod nogami. Duhovščina mora vzgajati k starim naročnikom nove, potem stoprav more reči, da je nekaj izvršila.

Tisk je šesta velesila. Te so se polastili liberalci in židi, in duhovščina mora napeti vse sile, da v tej velemoči tudi ona zadobi prava svoja in trdih tal.

Kako? To vsak sluti vže sam. S složnim delom, pa tudi požrtvovalnostjo, z naročevanjem in razširjevanjem svojih novin in časopisov ter sotrudištvom. Vsak ima svoj vpliv — vsak more ž njim koristiti v prospeh dobri stvari katoliški. Sedanji položaj katoliškega časopisja je krivda duhovnikov in nikogar drugega. — Kaj ima ona vže tako malo oblasti in sile v sebi? Če je temu takó, morali bi se zjokati sami nad seboj.

Ako se tedaj poslužuje židovsko liberalno novinarstvo vseh možnih nepoštenih sredstev, posluževati se mora katoliško časopisje vsega poštenega in pravičnega orožja, s kojim se ima boriti.

Pričnimo torej nov boj s pomlajeno silo in nepogumnostjo v novem letu, s tem odbijamo vsaj divje napade neprijateljske, akoravno ne zmagamo takoj v začetku.

Panamski prekop.

Smelo podjetje prekopavanja morske ožine panamske in založenje preplava, kjer štrle gore v nebo, in s kojim Lesseps hoče spojit dva oceana, Tihi in Atlantski, postalo je v poslednjem času politično vprašanje. Ves svet se zdaj zanimlje za panamsko podjetje. Srečno izvršenje tega vprašanja

pomenilo bode tudi velik uspeh Francije, v nasprotjem slučaju pa usodni neuspeh te dežele.

Vsled podatkov in proračunov Lessepsovih loči panamska morska ožina, ki spaja severno in južno Ameriko ter ju deli samo ozek pas zemlje 75 km širok, širni morji, Tihi in Atlantski okean; ta ožina ima biti prekopana in prirejena za trgovske in vojne ladije do meseca junija leta 1890.

Misel, združiti neizmerni morji, ni nova. Pomisljali so že na to v šestnajstem stoletju za dóbe Filipa II. Resneje se je lotila te misli leta 1830 kolonnska republika, toda nedostajalo je tu podjetnih mož. Stoprav leta 1875 bila je uresničena na mejnarodnem kongresu v Parizu, in takoj so se lotili pripravljajalnih del. Dne 15. maja leta 1879 bil je potrjen načrt, kojih je bilo doposlanih sedem. Na čelo temu podjetju postavil se je ženijski Lesseps, koji je izvršil sueški prekop, o katerem je svet takrat tolikanj dvojil.

Na jedni strani morske ožine panamske stoji mesto Panama, na drugi Kolonna, kateri spaja železnica, dolga 75 km

Načrt prekopa bil je trasovan deloma ob železnici, deloma pa tudi po nji, toda vedno po njenem zemljišči. Železnica bila je delniško podjetje; kako torej izvršiti tu idejo prekopa? Lesseps, skoro sedeminsedemdesetletni starina, vedel si je takoj pomoči. Pokupil je skoro vse železniške delnice sam in končno leta 1881 železnico za sto milijonov frankov! Takoj prihodnje leto pričelo se je s prekopavanjem čez reko Chagres; in motike in dleta pričela so prodirati skozi pogorje kordillijersko.

Pač je bilo to ogromno delo, katerega se je lotil priletni a podjetni Lesseps. Prekop imel bi biti 75 km (nad 10 milj) dolg, 8 1/2 m pod morsko gladino, in sicer v širini 22 m, na površji pa je bila širina ustanovljena 45 do 50 m. (Sueški prekop je dolg 160 km, 150 do 160 m širok in 8 m globok.) Troški bili so proračunjeni za panamski prekop na 674 milijonov frankov.

LISTEK.

Kaj se vse pred pustom lahko zgodi.

(Iz življenja g. nadlogarja, zapisal y.)

(Dalje.)

Tako je minol celi mesec december. Zdaj so ga klicali iz sobe, zdaj je zopet odhajal na lov, v družbi ali sam. Do novega leta ni pogledal več knjig. Pač ga je včasih vest pekla, da toliko draga časa potratil; ako knez nenadoma pride, ne bo vprašal, koliko je nastrelil ali kaj je vse drugega počel, hotel bode imeti natančen račun. A znal se je potolažiti. Gospóda ne zapusti po zimi mesta, kjer je polno šumečih veselí; knez pa ima zraven tega še drug posel, kaj bode delal v samotnem gradu na kmetih! Lov je zdaj tako minol, do Velike noči ga gotovo ne bo, torej imam časa na ostajanje. Če bi pa tudi knez hotel iz mesta, ima še tri druge graščine, kjer že ni bil pol leta; tje bode šel, saj vé, da pri nas je tako vse v redu. Kaj bodem pa tudi jaz počel, ko na lov ne bom smel hoditi, takrat bom skoraj prisiljen delati račun. Tako je naš adjunkt samega sebe tolažil.

Po novem letu je prišlo pa drugo življenje za našega Adolfa. Predpust bil je kratek, zato ga je hotel mladi svet tolikanj bolj užiti. Da kaj ne za-

mudé, napravljali so veselice in plese prav pogosto. Malo mesto bilo je komaj uro hodá od graščine, na drugi strani dva trga tudi blizo. Oskrbnik sam je šel večkrat v družbo z ženo in hčerjo, kako bi tudi mlad človek izostajal?

Kjer se je ustanovil odbor za kako večerno zabavo, gotovo so njega volili odbornika, ker je znal vse tako lepo vravnati; tudi dober pevec je bil, ki ga ni bilo treba prositi, naj pride točno k pevskim vajam. Vse to mu je dajalo opravka dovolj, in nekaj dni po veselici ni bila glava za pregledovanje pustih števil; rojilo je vse polno drugih spominov v možganih, n. pr. kaj bi se bilo lahko še drugače vravnalo, kaj naj se drugje izpusti itd. Ni bil še gotov, kako naj se prihodnje vse vredi, že je prišlo drugo povabilo na večerno zabavo. Tako je bil prvi dan v mestu, drugi dan je moral v trg, tretji večer je bila veselica na drugem kraju, s kratka: pred pustom nikakor ni bilo časa za račune. Kar je storil prva dva dneva, pri tem je ostalo. Ni imel sicer drugega pokazati, kakor kopic knjig in na beli poli malo opazk.

Predpust naj mine, v postu veselice nehajo in resno delo se začne, tako je sklepal Adolf, ko ga je prišedšega v sobo obložena miza spominjala na njegovo dolžnost.

Plesal je pa največ z oskrbnikovo hčerjo. Plesalci mu tega niso zavidali, ker so videli, da sta

skoraj enega stanu. Tudi oče ni prepovedaval hčeri, naj se vedno z enim ne vrti. Bil je sam navzoč, torej se ni bal, da bi iz tega kaj napačnega izviralo. Rad je privoščil svoji Mariji veselo uro, bila je tako celo leto večidel v samoti, in mož drugega otroka ni imel. Adolf je ob tej priliki povedal svoji plesalki, kako nalogo mu je odkazal knez, in tudi kaj mu je obljubil, ako delo dobro izvrši. Nemirna je bila Marija, in to je mladega adjunkta toliko osrečilo, da je opomnil dalje, kaj bode moral kot logar storiti. Sam ne bode mogel vsega opraviti, gospodinje mu bode treba in ... Razumela sta se. „Prašajte očeta in mamo“, mu je odgovorila. Tako je bil Adolf gotov, da posebnih zaprek ne bode.

Predpust blížal se je svojemu koncu. Pustni ponedeljek bila je zadnja veselica v mestu. Da je bil tudi on navzočen, ni treba omenjati. Minula je tudi ta, kakor druge.

Vračajoč se na dom opazil je Adolf, da se je sicer dobro zabaval ta predpust, da pa je tudi nazadnje vesel, da je vseh veselí že enkrat konec. Malo spanja, preveč pijače, poti sem in tje, skrb, da bi se kaj ne skazilo, vse to ni ugodno vplivalo na zdravje. Čutil se je zelo utrujenega; dober teden bode treba počitka in precéj spanja, da pride zopet v prejšnji normalni položaj.

Druga skrb je nastala, ko je bil v svojem sta-

Kako ogromno delo se je tu izvrševalo, dokazuje to, da je bilo tu nameščenih nad 400 inženirjev z mesečno plačo 400 do 1200 frankov in več tisoč delavcev (12.000), koji so bili skoro sami tuji. Mesto Panama ima samo 18.000 in mesto Kolonna 13.000 prebivalcev. Vsi delavci so povsem zamorci z Jamajke, koji so dobivali na dan v našem denarju po 2 gold. 50 kr. do 3 gold. 50 kr., nadziralci pa 250 do 260 gold. na mesec. Mezde so se jim morale zvišati zaradi tega, ker potrebujejo delavci izdatne hrane, ki je dosti draga, da bi se mogli ustavljati tu razsajajoči groznici, smrtni malariji.

Tekom prekopavanja ginol je očitno kapital; početkom leta 1886 potrošeno je bilo 700 milijonov frankov, a dela bilo je stoprav izvršenega četrt. V izvršenje prekopa trebalo je pa še 2000 milijonov frankov.

Odkod vzeti noveev, a tako ogromno svoto? Kdo jo bode pa tudi dal? Tu šine duhovitemu Lessepsu ženijalna misel v glavo: zgraditi pet vodnih komor. Ko ladije priplujejo v komoro, zapró se vrata, komora se napolni z vodo iz gorovja reke Chogres, in ladije se dvignejo v drugo komoro, in tem načinom v tretjo, četrto in peto, odkoder se zopet spuščajo nižje in nižje, do okeana. Vsled tega bi ne trebalo prekopati kordillierskega grebena 75 m visoko, nego samo na 34 m. In dokler bi se z uporabljenjem prekopa ne dobila potrebna svota, poglobila bi se najvišja komora in bi vsled tega iz treh postala jedna, itd. postopno, da bi se prišlo do morske gladine.

Do leta 1886 in 1887 je delal Lesseps z izbornim uspehom, seveda s posojenim kapitalom, in je zdaj zopet prosil za dovoljenje posojila 600 mil. Samo 600, koje mu je francoska vlada tudi dovolila z vpisavanjem ali potom subskripcije.

Toda Lessepsovi protivniki so mu neprestano delali nove zapreke, tako da je bilo vpisanih samo 400 milijonov frankov. Ko se je pa trosila po Parizu vest, da se je velikansko delo ponesrečilo in s tem izpodkopavalo zaupanje v Lessepsa, objavil je Lesseps ves proračun. Kakor le-ta kaže, treba bode blizu 1850 milijonov frankov, na koje je doslej vpisanih 1500 milijonov frankov. Na amortizacijo trebalo bi na leto 107 milijonov frankov. Prodana zemljišča, železnica, carina, doplačilo, pristojbine itd. donašala bi na leto 125 milijonov frankov (ako se plača za eno bečvo 16 frankov preplavnine), ostane torej na režijo 18 milijonov frankov na leto. Preplavnina je sicer visoka, tako bode na pr. ladija za 1000 bačev ali ton blaga morala plačati 16.000 frankov preplavnine, in vendar je to še prospešno, ako se uvažuje, da si ladije, ploveče iz Londona v Bombay, prikrasajo pot za 24 dni, iz Trsta v Bombay za celih 37 dni, ako se račun 200 morskih milj na dan, ko bi morali pluti okoli južne Amerike.

Da se dohodek podjetja s časoma poviša, sklepati se dá iz sueškega preplava ali prekopa, koji je preplulo prvo leto 486 ladij in je bilo dohodka 6 milijonov frankov, drugo leto 17 milijonov frank., leta 1874 že 29 milijonov frankov, leta 1886 celó 68.500.000 frankov dobička, dasi je režija in elek-

novanji. Še nič ni dovršenega. Ako gré tako počasi, predno človek vse prebere in pregleda, koliko truda bode še-le, ko bode skupni račun sestavljal? In iz tovarne ni še vzel nobene knjige. Bog sam vé, koliko sitnosti ga še-le tam čaka! Danes na pustni torek ni kaj za delo. Hodi po sobi ter si očita, koliko ur je zabil. Kaj bode, če knez nenadoma pride in vidi, da še skoraj pričel ni svoje naloge?

Res bi bil Adolf tudi v tem času vsaj nekaj lahko storil. Ko bi bil zgodaj vstajal ter delal, ko ga še nobeden motil ni, bilo bi že nekaj izgotovljenega, a naš mladenič je imel med drugimi to dobro lastnost, da mu je spanje izvrstno teknilo in zgodaj iz gorke postelje vstajati ni bil vajen. Samo kedar ga je posebno važen opravke klical, vzdignil se je še v temi, navadno pa je čakal dneva v svojem gnezdu. Tudi dopoldne se mu ni še nič kaj mudilo. V lepem jutru je tako rad gledal skozi okno in največ se je na kviško oziral, menda kako bode vreme. Trezen opazovalec bi se bil čudil, kako je naš mladenič čudovito zdrav in trden v vratu in glavi. Vedno se je oziral v prvo nadstropje. Tam se je velikrat prikazala oskrbnikova Marija. Pospravljaje po sobi je prav pridno stepala prah s preprog skozi okno.

(Konec sledi.)

trična osvetljava stala 30.700.000 frankov, pri kojem se je poobrestoval ustanoviški kapital 488 milijonov frankov s 7 $\frac{1}{4}$ odstotka! In po tem vspehu soditi, je možno, da bode tudi panamski preplav poobrestoval kapital vsaj s 5%.

Vsled objavljenja tega izvestja oživilo se je zopet zaupanje v novo podjetje, in delnice (nomin. 500 frankov), koje so stale meseca marca na pariški borzi 275, stopile so na 400. Toda zdaj zopet padajo. Francoska vlada je, kakor znano, predlog za podporo tega podjetja odklonila; družba pa, zaupajoča v pričetno podjetje, pomaga si zdaj sama.

Nádeja je, da se podjetje Lessepsovo vendar srečno dovrši, in vsak pač želi, da bi zdaj 83letni, toda vedno bistri Lesseps učakal dovršeno zgradbo veleimenitnega spomenika, koji je s tem prekopom postavil sebi za vse veke.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. januarija.

Notranje dežele.

Ogerski naučni minister grof Ozáky je, kakor znano, izdal naredbo, v kateri naglašá potrebo znanja nemščine ter v tem smislu ukazuje vodstvom srednjih šol, naj strožje pazijo na izvrševanje dotičnih predpisov. Tem povodom piše dunajska židinja „N. F. P.“: „Na Ogerskem je madjarščina državni jezik, vendar (!) pa je nemščina obligaten predmet na srednjih šolah ter zahteva minister, da se morajo še povišati zahteve gledé nemščine. V Avstriji pa je nemščina več kot sto let državni jezik, in vendar imamo mnogo srednjih šol, na katerih je nemščina le neobligaten predmet...“ itd. To je zopet prava židovsko-liberalna bistroumnost! Ravno zaradi tega, ker je na Ogerskem madjarščina državni jezik, ne preti jej nobena nevarnost zaradi nemščine kot obligatnega predmeta na srednjih šolah. Ko še ni bilo takó na Ogerskem ter so hoteli dunajski centralisti tudi onstran Litave razširjati nemščino, s koliko energijo so se tu branili Madjari! Enako se je godilo v Galiciji, odkar ne velja več nemščina kot državni jezik. — Tem povodom je tudi „N. Wr. Tagblatt“ pokazal svoje sorodstvo z „N. F. P.“ Piše namreč: „Sprava je v Avstriji le tedaj mogoča, ako se bo posrečilo našim državnikom sprijazniti nasprotnike z nemščino. Toda to je nemogoče, kajti od Riegra do Gregra, od Peklukarja do Šukljeja, vsem tem politikom je nemščina Gesslerjev klobuk, pred katerim se nočejo odkrivati.“ No, kar se tiče navedenih mož, tem se pač ni treba še-le spraviti z nemščino, kateri so gotovo bolj vešč, nego marsikak dunajski židovski časnikar. Naravno pa je, kar seveda ne umevajo „prosvetni“ liberalci, da se sploh zaveden človek ne odkriva pred „Gesslerjevim klobukom“.

Dobro poučeni krogi trdijo, da je **Kallay-vo** stališče omajano. Ob enem s to vestjo se je z nova začelo razpravljati vprašanje, da se izroči uprava Bosne in Hercegovine vojnemu ministerstvu.

Vnanje države.

Srbsko ministerstvo Kristićevo je vendar vzlic vsem belgrajskim poluurnim preklicem odstopilo. Nadaljeval bo sedanji kabinet svoja dela toliko časa, da se bo kralj odločil za nove ministre, in to se bo zgodilo po grških praznikih. Vprašanje je sedaj, kakovo bo ministerstvo. Kot predsednika se imenujeta radikalec Tavšanović in liberalce Ristić, slednji le v tem slučaju, ako sklenejo radikalcu z liberalci kompromis, inšče bo ministerstvo strogo radikalno. „Egyetertes“ in „Srbski Dnevnik“ trdita bajé na podlagi zanesljivih poročil, da bo ministerstvo nastopno sestavljeno: Tavšanović predsedstvo, Vučić finance, Milan Kristić zunanje zadeve, general Gručić ali Kosta Prošić vojna. Isti madjarski list trdi, da kandiduje kralj za portfelj notranjih zadev Pera Todorovića, nekdanjega strastnega radikalca, ki je bil že na smrt obsojen ter je pozneje prestopil v naprednjaški tabor. Radikalci so seveda odločno zoper to, da bi se takemu možu izročile notranje zadeve, vendar pa se zatrjuje tudi z druge strani, da bodo radikalcu skoraj gotovo tudi v tej točki izpolnili kraljevo željo. Umevno je, da pri teh razmerah zdihuje neki odlični madjarski list: „Sedaj se pričinja kritična ura, v kateri se mora izkazati naša vshodna politika!“ — Dunajsko ministerstvo je naznanilo srbski vladi, da nima ničesa zoper to, ako se nadomesti dunajski poslanik in odločni pristaš Kristićev Bogičević s Petronjevićem. — Iz Belegrada se z nova poroča, da bo v kratkem odpoklican avstrijski poslanik Hengelmüller.

Čuden poluurni preklic iz **nemške** prestolnice objavlja neki peštanski list, v katerem čitamo: „Italijanski listi pripovedujejo, da je knez Bismarek nevarno bolan in da to prikrivajo v Berlinu ter hočejo prikrivati toliko časa, da ne bode več upanja gledé njegovega okrevanja. Ta bajka je popolnoma izmišljena, kajti Bismarek ima sicer lahke živčne bolečine, vendar ga to nikakor ne ovira pri delu.“ Ta preklic je sumen zaradi tega, ker zgorajšnje novice ni objavil nobeden večji italijanski list, k večjemu le kakov zakoten, nemško-italijanski zvezi sovražen

listič. Nekaj resničnega mora biti tedaj vendar na tem, da Bismarckovo zdravje ni tako čvrsto, kakor trdijo berlinski listi. — Geffcken je sedel v zaporu ravno devetindeset dni, to je toliko časa, kakor je vladal cesar Friderik. Minolo soboto dopoldne je zapustil ječo ter se odpeljal naravnost v Hamburg k svojim sorodnikom. Časopise se seveda obširno bavi s tem dogodkom. „Berliner Tagblatt“ pravi, da je ta zadeva pokazala v najlepši luči neodvisnost nemškega sodniškega stanú, na drugi strani pa je očistila spomin na cesarja Friderika vsakega madeža, in njegovi dnevniki bodo dragoceno volilo nemškemu narodu.

Francoski bonapartovski osrednji odbor je sklenil svetovati svojim pristašem, naj glasujejo za Boulangerja, ker je to kandidatura odločnega protesta zoper malovredno upravo in nesrečno politiko vlade. Dne 27. t. m. se bode tedaj bil volilni boj le za Boulangerja in njegovega protivnika, republikanskega kandidata Jacquesa, ker, kakor znano, tudi rojalisti ne bodo postavili nobenega kandidata zoper generala. — Na sv. treh kraljev dan je bil v Amiensu izvoljen v zbornico rojalista general Montaudon in ne Oontaudon, kakor je napačno poročala včerašnja brzojavka.

V Luthu so imeli na novega leta dan **belgijski** katoliki shod, pri katerem so temeljito obsodili Mlado-Italijane in njihovo dozdevno veljavo. Vodje temu shodu so bili vseskozi resni in duševno odlični možje. Predsedoval je lutiški škof Dontre-loux. Navzočih je bilo tudi mnogo poslancev. Glavni govornik, lutiški vseučilišni profesor Kürth, je rekel, da je Italija postala združena s pomočjo zarot, vstaj, umorov in obrekovanj. Italijanska vojna je krdele roparjev. Belgijskim liberalcem seveda ni nič kaj po godu ta shod, posebno pa se hudujejo, ker so se ga vdeležili tudi belgijski državni uradniki. V Bruslju se govori, da se bo pri belgijski vladi zaradi teh izjav pritožil italijanski poslanik.

Govori se, da se bo **rumunski** prestolonaslednik princ Ferdinand Hohenzollernski zaročil s princesinjo iz evropske vladajoče hiše. V bodoče bo princ stalno stanoval v Rumuniji. — Konservativcem v zbornici se ni posrečilo pridobiti večino za to, da bi se izrekla nezaupnica junimističnemu ministerstvu. Zaradi tega nameravajo neki vsi konservativni poslanci, na čelu jim zbornični predsednik, Laskar Catargiu, zapustiti zbornico.

Iz Novega Yorka brzojavi Reuterjevo izvestje: V **Panami** je velika razburjenost zaradi prekopa. Delo postaja vsak dan manjše, ter se bojijo, da se bode popolnoma ustavilo, vsled česar bi na tisoče delavcev izgubilo zaslužek. Kolumbijska vlada je naznanila konzulum z okrožnico, da odvrča od se vsako odgovornost, ako bi bila primorana, v skrajnem slučaju izdati najostrejšo naredbo, da tako na vsak način vzdrži v deželi mir in red.

Izvirni dopisi.

Iz **gorenje krške doline**, 4. januarija. Naša dolina od izvira Krke do Rudolfovega je, kar zadeva poštne zveze z drugim svetom, zelo zapuščena in zanemarjena. Ž njo se postopa prav po pasterski. Zasluži li to preziranje? Nikakor ne! Prometa je pri nas več, kakor marsikje drugje, kjer so kraji kar omreženi z raznimi pošdami in poleg še z železnicami. Ob Krki je polno žag, iz katerih se izvozi na tisoče vozov vsakovrstnih desk; mnogo obrta je v Žužemberku; v Dvoru livarna za železo; v Toplice dohaja poleti na stotine gostov iz Kranjske, Štajerske, Istrije, Koroške in drugih krajev. Vsi ti državljani, ki pošteno plačujejo svoje davke, nimajo jedne poštene poštne zveze. Samo par stranskih, po katerih se silno počasi in težko občeje z zunanjim svetom. Kdor je katerikrat služboval po teh krajih, je vže skusil, kako je prijetno, ako nujna poročila prejme še le tretji ali četrti dan potem, ko so mu bila odposlana. Koliko škodo imajo pri tem obrtniki, kupčevalci! Ali to ni velika nebriznost za naše davkoplačevalce? Zakaj bi se naši dolini tudi ne dala vožnja pošta, po kateri bi naravnost dobivali pošto, ne pa po ovinkih? Po državni cesti skozi Trebnje na Rudolfovo drdrajo vsak dan po dve pošti, pri nas pa tolika zapuščenost!

Temu bi se lahko v okom prišlo brez vsacih večjih stroškov za državo in škode družih prebivalcev. Pošta, ki vsak dan prihaja iz Ljubljane v Rudolfovo, naj bi redno vozila z Grosupljega skozi krško dolino. Ta pot je krajša in lepša, torej na vsak način bolj pripravna za vožno pošto.

Za Višnjo Goro, Zatičino in Št. Vid napravi se druga vožnja pošta, katera bi se prav lahko vzdržavala z denarjem, ki bi se prihranil s tem, ker odpadejo štiri stranske pošte v krški dolini. Dalje od Št. Vida do Rudolfovega je vožnja pošta nepotrebna zaradi vožnje pošte, ki dohaja po tej cesti iz Litije v Rudolfovo. Na ta način bilo bi pomagano krški dolini, oškodovan pa nihče drugi, kakor nekateri vodje pošt ob veliki cesti.

Višje poštno ravnateljstvo na Dunaji je vže spoznalo čudne sedanje razmere in hoče biti pravično tirjatvam našim. Ali nekateri možje, katerim dá vožna pošta ob cesti precej dober zaslužek, mislijo, da imajo sami privilegij za vožno pošto, drugi nihče. Oni si prizadevajo na vso moč, da bi zavlekli to za nas prepotrebno premembo. Kaže se menda tudi na pomanjkljivosti naše ceste. Res, da naša cesta sedaj ni v dobrem stanju. Kdo je temu kriv, da ni? Nebrižnost in zaspanost onih, v katerih rokah je oskrbovanje. Med temi so veliko krivi cestni odbori sami. O jednom se sploh govori, da navlašč neče veliko skrbeti za to cesto, češ, potem bodo vozniki primorani, Višnjanom na ljubo (teh je največ v imenovanem odboru) voziti po daljni poti skozi Višnjo Goro, kakor skozi Krko. To se mi zdi prav verjetno. Če bi se bil kdo peljal pred tednom po tej cesti, gazil bi po njej večje blato, kakor po najgrši hribovski poti. Pri resni volji dale bi se kmalu take pomanjkljivosti odpravili. Upamo tudi, da postane naša cesta kmalu deželna, potem se bode vže bolje zúnjo skrbelo. Drugače je cesta ob Krki veliko bolje izpeljana od državne. Na celi poti ni nobenega hudega klanca, izvzemši oni kratki ravno na Krki, ta bi se dal z malimi stroški odpraviti, dočim državna cesta nima skoro družega, nego klanca. Če hočejo vse te odpraviti, treba bode marsikaterega tisočaka. Lahko rečem, kar bi se tam storilo s tisoči goldinarjev, stori se pri nas lahko s stotaki.

To omenjam le mimogredé zaradi onih, ki se protivijo, da bi naša dolina dobila njej toliko potrebno vožno pošto. Tirjajmo le stanovitno svoje pravice, gotovo nam jih bodo tudi dali. Posebno bi moralo biti Žužemberčanom in Topličanom veliko na tem, da dobijo direktno pošto, ki jo toliko potrebujejo. Vse, kar je namenjeno v Žužemberk, mora najprej v Trebnje, potem še le nazaj, zastonj gotovo ne vozi trebanjska pošta Žužemberčanom namenjenih reči. Še bolj potrebna bi bila za Toplice. Gostje, ki dohajajo v topliško kopelj iskat si zdravja, posluževati se morajo, če se hočejo s pošto voziti, sedanje zúnje silno neprilicne pošte. Še zdravega vtrudi dolga vožnja v poštnem vozu, koliko bolj bolehnega. Koliko je pa več stroškov? Veliko se jih tudi daljne drage poti ustraši in si poiščejo pomoči raje kje drugje.

Pošta skozi krško dolino privozila bi prav lahko od Ljubljane do Toplice v šestih urah. To so res razmere premisleka vredne. Zato se trdno nadajamo, da glavno poštno ravnateljstvo kmalu vstreže željam prebivalcev krške doline in prenaredi dosedanje sebi in nam škodljive naredbe in ukrepe.

Iz Liburnije, 4. januarija. Te dni smo brali v tržaškem listu „Naša Sloga“ lepo pohvalo našemu rojaku, dobro znanemu gospodu Antonu Belec u iz Šent Vida nad Ljubljano. — Radujoč se, da je tudi v Istri svojim delom osvetlil svoje ime, donašamo tu vest doslovce iz imenovanega hrvatskega lista: „Piše nam prijatelj iz Veprinca. U mjesecu septembru god. 1888 izpunila se je naša davna želja, da se je popravio i na novo pokrio zvonik podružne crkve sv. Petra u Poljanah, kako je to bilo i učinjeno pred trimi godinama kod župne crkve u Veprincu. Crkva i obćina dogovorno su pokrile trošak; a djelo je izveo g. Anton Belec iz Šent Vida kod Ljubljane. Kako smo bili posve zadovoljni njegovom prvom radnjom u Veprincu tako smo podpunoma zadovoljni i ovom učinjenom u Poljanah. On je ne samo vrlo sposoban u toj struci, nego je čovjek vriedan i čestit u svakom obziru. Kod pogodbe posve umjeren, a u izradbi zdušan i tečan. Mi mu na tih radnjah srdačno zahvaljujemo — i svakomu, koji bi trebao slične radnje, toplo preporučamo s dodatkom, da on nepreuzme samo radnju lisnarsku pokrivanje sa bakrom ili sličnom tvarju — nego izradja sam i radnju tesarsku, u koju se veoma dobro razumije. Još jednom hvala mu — čestitomu slovenskomu bratu.

Opazka vredništva „Naše Sloge“: I nam je od drugod poznat gosp. Anton Belec ne samo kao pravi strukovnjak u pokrivanju zvonika, suša, kuća itd. nego i kao uzor narodnjak, pa ga zato vruće preporučamo voleč. svećenstvu. Živio!

Iz Prage, dne 4. januarija. Včeraj so se zopet zbrali naši poslanci k završevalnemu deželnozbornskemu zasedanju, koje je bilo dne 10. oktobra 1888 odročeno. To zasedanje je poslednje in bode trajalo štiri tedne. Izvoljen je bil deželni zbor leta 1883, in letos bodo zopet nove volitve pokazale in odločile lice bodočega deželnega zbora.

Z ozirom na le kratko dóbo tega zasedanja vendar čaka važna vloga parlamentarne zastopnike češkega ljudstva; nič manj nego 85 poročil deželnega odbora in 46 poročil odsekovih je pripravljenih, koja se imajo rešiti parlamentarnim potom. Med temi mnogoštevilnimi predlogami, ki se tičejo prevažnih podjetij in vseh javnih zadev deželskih, so tudi take, kojih rešenje ljud hrepeneče pričakuje.

Pred vsemi drugimi pečal se bode deželni zbor v tem zasedanju z uresničenjem ustava, koji je nov dokaz plemenite požrtvovalnosti češke in koji za vselej ostane stalen spomenik naših let. Mislim namreč češko akademijo včd in umetnostij, koja je i na Najvišjem mestu načelno že potrjena. Deželni zbor bode pa obravnaval pravilnik akademije in gmotne pogoje in uvete. In kakor je akademija v duševnem oziru in družbinskem, istotako je važen ustav za celo deželo v gospodarskem oziru deželna banka, za koju bode v tem zasedanju izgotovljen statut in dotični deželni zakoni. Brez pomena tudi ni prenarredba občinskega reda pražkega, za kojim pride na vrsto reforma občinske vredbe na Češkem v obče. A tudi vprašanje gledé zboljšanja gmotnega položaja učiteljev bode važen predmet. V socijalnem oziru bode pa sklenen zakon o ustanovljenji dež. zavarovalnega zakona za delavce in manjše obrtnike.

V šolskem in narodnem oziru pripravlja se jako važna predloga, koja se tiče ustanovitve ljudskih šol za narodne manjšine. Sedanji boj za šolo v namešanih pokrajinah je, kar je žal, še preveč znano, glavna ost skoro vseh narodnostnih sporov na Češkem. Boj za šolo manjšine, za vsak razred in oddelek traja vselej šest ali več let, in vse preiskave in zaslišanja so nepretrgana veriga razburjenih borb, in konec njim je: grob miru in sprave celih občin. Že mnogo let oglašajo se glasovi zoper to persekucijo starišev in mladine, koja je v humanitarnem in vzgojevalnem oziru madež sedanjemu stoletju. Posreči li se deželnemu zboru zadovoljivo rešiti to vprašanje in izpuliti glavno ost tem razporom, hvaležnih bode na tisoče stanovnikov v namešanih pokrajinah in vse bodoče pokolenje.

Zaradi tega pa tudi „Matica školská“ konci osmega leta svoje blagodejne činnosti pozivlje vsacega Čeha, naj bi po svojih močéh in razmerah pomagal k daljšemu razvoju „Matice školske“ in jo smatral za uredbo, koji pristoji mesto v prvi vrsti čeških rodoljubnih institucij, da bi delovanje njeno se širilo in cvelo v čast in blagor vsega naroda. Baš „Matica školská“ postala je uteha čeških deželanov, živečih po občinah z nemško večino ali pa na narodnostnih mejnikih, kjer so si nemški sosedje znali vzdržati nadoblast i nad češkimi većinami.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

(Ljubljanski „Sokol“) je imel v nedeljo XXVI. občni zbor, kateremu je predsedoval g. I. Hribar. Predsednik se je v daljšem govoru spominjal preteklega leta, v katerem se je praznovala 25letnica tako sijajno, da Ljubljana take slavnosti še ni videla. Za ta vseh mora se društvo v prvi vrsti zahvaliti mestnemu zastopstvu ljubljanskemu in gospodu županu, narodnim damam, na čelu jim gospej M. Murnikovi, čitalnici in njenim pevcem. Slavnost je zahtevala mnogo troškov, toda primanjkljaj bode poravnán iz društvenega premoženja. „Sokol“ je sklenil, da si zgradi „Sokolski dom“, za kateri je častni član g. Josip Gorup dal na razpolaganje 30.000 gld.; 10.000 gld. upa društvo nabrati. V „Sokolskem domu“ se bode ustanovila javna slovanska knjižnica in napravil tečaj za učenje slovanskih jezikov. Prečitala sta nato svoji poročili tajnik Kersnik in blagajnik g. Skale. V minolem letu je imelo društvo troškov 4291 gld. 31 kr.; slavnost je stala 2497 gld. 50 kr., v blagajnici je ostalo 245 gld. Na predlog gosp. Zagorjana je bil per acclamationem kot starosta izvoljen g. Ivan Hribar, ki je volitev prevzel in obljubil, da bo i v prihodnje delal po svojih močéh za društvo. V odbor so bili izvoljeni gg.: Noll, Skale, Kersnik, Mulaček, Vilhar, Mejač, Hanuš, dr. Dereani. — G. Zagorjana predlog, da se mora vsacega izleta vdeležiti vsaj 25 članov, je obveljal. Blagoslovljenja zastave „Dolenjskega Sokola“ bode se „Sokol“ vdeležil, če le mogoče, „in corpore“. Kakor prejšnja leta je tudi letos društvo naročilo 10 izvedov „Mira“, 10 gld. pa odločilo društvu „Rudečega križa“.

(Umrl) je dne 6. t. m. v Križevem pri Kostanjevici čast. gosp. Franc Demšar, tamošnji kapelan za osepnicami v 30. letu svoje starosti. Bil je tih in blag značaj, ki je prominol kot žrtev svojega poklica. Naj v miru počiva!

(Umrl) je danes zjutraj v Ljubljani č. g. Urh Zupan, umirovljeni farni oskrbnik. Rojen l. 1823. v Begunjah bil je posvečen l. 1846. Zadnja leta zaradi bolezni ni mogel več iz hiše. R. I. P.

(V okrajne šolske svete) imenovani so od prečast. knezoškofijstva kot udje za prihodnjih šest let naslednji p. n. gospodje: Za Ljubljano kanonik And. Zamejic; za ljubljansko okolico dekan šmarijski Andr. Drobnič; za Črnomelj dekan semiški Anton Aleš; za Kočevje častni kanonik Martin Skubic v Ribnici; za Kamnik tamošnji dekan Janez Oblak; za Kranj dekan Ant. Mežnarec; za Krško dekan dr. Jurij Sterbenec v Leskovcu; za Litijo dekan Jakob Rus v Šent Martinu; za Logatec dekan Jan. Koprivnikar na Vrhniki; za Novo Mesto prošt Peter Urh; za Postojino častni kanonik in dekan Janez Ev. Hofstetter; za Radovljico Jos. Razboršek, dekan na Bledu.

(Slovensko gledališče.) V nedeljo se je predstavljajal izvirni igrokaz „Otok in Struga“ na korist g. Borštnika. Gledališče je bilo razprodano, in s tem je občinstvo pokazalo, da zná ceniti zasluge g. učitelja dramatičnega društva; odlikovalo ga je tudi s tremi lepimi veneci. Glavne vloge so bile v rokah gg. Borštnika, Kocelja, Verovška in Danila ter gospodičin Zvonarjeve in Gostičeve. Posebno hvaležno nalogo je imel g. Kocelj. Ker je novela „Otok in Struga“ več ali manj znana, ne bodedo obširneje govorili o igrokazu, ki je po njej dramatizovan. Usojamo si le to opomniti, da je v igri, osobito v prvem dejanji, primerno preveč epike, kar dolgočasi poslušalec.

(Burja.) Poroča se nam iz Trsta: Burja, naša stara znanka, se je zopet oglasila. V torek zvečer je začela peti svoje melodije v Trstu in po Krasu. Mešani vlak, ki je vozil isto noč iz Ljubljane v Trst, jo je posebno čutil. Od sv. Petra do Nabrežine je burja ugasnila vse luči v vozovih, da je bil vlak v temi. Čez dan se je navadno plegla, tem huje je razsajala ponoči. V mestu je bilo več nesreč, pa tudi na morji, ki je bilo včasih tako razburkano, da se je kar kadilo in penilo. Ponoči od petka na soboto je na tukajšnjem kolodvoru podrla poslopje za železniške stroje. Akoravno je bilo več ljudij v poslopji, vendar ni nikdo ponesrečil, ker so še za časa ubežali. Da je podrla tudi več dimnikov in razbila mnogo oken, to je njena stara navada.

(Kranjske hranilnice) občni zbor je sklenil v zadnji seji, da prevzame še 50 delnic po 200 gld. krajevne železnice Ljubljana-Kamnik. V ravnateljstvo so bili izvoljeni gospodje: Jos. Luckmann predsednikom; dr. pl. Schrey podpredsednikom; Ferd. Mahr, Emerik Mayer, Artur Mühleisen in V. Stedry kuratorji; Ottomar Bamberg, Anton vitez Gariboldi, Jos. Kordin, Peter Lassnik, Henrik Maurer, dr. A. Pfefferer, Albert Samassa in dr. Schaffer, ravnatelji; J. Baumgartner, J. Plautz in Mat. Treun, računski pregledniki; dr. Emil Bock kot društveni član.

(V novem odboru „Krškega bralnega društva“) so gg.: E. Ferk, predsednik; S. Križman, namestnik in tajnik; dr. Pučko, blagajnik; Frank in Lončar odbornika.

(Loška prostovoljna požarna bramba) priredi v nedeljo dne 13. t. m. v čitalničnih prostorih srečkanje s plesnim venčkom. Čisti dohodek je namenjen požarni brambi. Vstopnine za neude 1 gld., za ude 30 kr., gospe in gospice proste. Začetek ob 7. uri.

(„Pedagogika ili uzgojoslovje.“) Pod tem naslovom napisal in izdal je profesor zagrebskega vseučilišča g. dr. Martin Štiglic pedagogijo za slušatelje bogoslovnih in učiteljskih šol (preparandij), katerim je glavni namen vzgajati mladino. Knjiga sestavljena je po nekaterih slovečih pedagogih ter v njej veje krščanski duh kot prava podloga prave ljudske omike. Naglaša se v tem novem delu učnega profesorja složno delovanje duhovenstva z učiteljstvom, ker oba ta stanova poklicana sta v prvem redu, da delujeta pri vzgoji mladine. G. dr. Štiglic piše izredno popularno; pa bi knjiga vrlo dobro došla tudi Slovencem, katero vsem našim duhovnikom in učiteljem in sploh vsem, kateri se z odgojo mladine pečajo, najbolje priporočamo. Knjiga

stoji 90 kr. Kdor priloži še 10 kr., dobi jo franko. Kdor pa priloži še 20 kr., dobi jo krasno vezano v pol ehagrin-koži. Dobiva se pri pisatelju, profesorju bogoslovja in pedagogije na kralj. zagrebškem vseučilišču.

(V krajsko hranilnico) je vložilo minoli mesec 1967 strank 446.410 gl., 1654 strankam so izplačali 428.381 gl. 34 kr.

(Razpisano) je mesto deželnega nadsvetovalca pri c. kr. deželnem sodišči v Ljubljani. Prošnje do 24. t. m.

Raznoterosti.

— Prijatelji in sovražniki pijač. „British Medical Association“ je pred daljšim časom izročila posebnemu odboru nalog, naj preišče, kakó vplivajo pijače na dolgost človeškega življenja. Odbor je razdelil ljudi v pet razredov, in sicer: 1. osebe, ki čisto nič ne pije; 2. zmerni pivci; 3. pivci, ki ne pazijo ná-se; 4. pivci, ki ne poznajo mēj; 5. odločni pijanci. Na podlagi te razdelitve je zgorajšnji odbor pri 4234 umrlih osebah dognal nastopno povprečno starost: 1. razred 51.22, — 2. razred 63.13, — 3. razred 59.67, — 4. razred 57.59, — 5. razred 53.03 leta. Doživel je tedaj oni, ki ni pil nobene opojne pijače, najmanjšo starost, največjo pa oni, ki je zmerno pil. Tudi tukaj se tedaj kaže resničnost prislovice: Srednja pot, zlata pot.

— Prebivalstvo v Evropi se je tekom sedanjega stoletja skoraj podvojilo. Leta 1800 je imela Evropa 175 milijonov prebivalcev, danes jih ima 350 milijonov. Nastopne številke kažejo, kako se je množilo prebivalstvo:

Leta	1800	1830	1860	1880	1888
	175	216	289	331	350

milijonov.

— Konceptni uradniki v avstrijskih ministerstvih. Zanimivi so nastopni podatki, ki so posneti iz „Beamtenskalender 1889“: V ministerstvu zunanjih zadev je 155 uradnikov, 63 meščanskih, 92 plemičev; v državnem finančnem ministerstvu 9 uradnikov, 6 meščanskih, 3 plemiči; v ministerstvu notranjih zadev 61 uradnikov, 13 meščanskih, 48 plemičev; v naučnem ministerstvu 60 uradnikov, 22 meščanskih, 38 plemičev; v pravosodnem ministerstvu 26 uradnikov, 9 meščanskih, 17 plemičev; v finančnem ministerstvu 82 uradnikov, 41 meščanskih, 41 plemičev; v trgovinskem ministerstvu 73 uradnikov, 21 meščanskih, 52 plemičev; v domobranskem ministerstvu 8 uradnikov, 4 meščanski, 4 plemiči; v poljedelskem ministerstvu 29 uradnikov, 7 meščanskih in 22 plemičev. Vseh 9 ministerstev ima tedaj 503 konceptne uradnike, izmed teh 186 meščanskih in — 317 plemičev.

— Napad, a ne nevaren. Ko je papež po sklepu jubilejne slavnosti zapustil tako, kakor je prišel, cerkev sv. Petra, padel je najedenkrat zabojček pred njega na tla. Strah in groza obide navzoče! Konečno pobere neki stražnik zaboj, odpre ga in vidi v njem — dragocen naprsen križ. Čudni darovatelj je še danes neznan.

Telegrami.

Dunaj, 8. januarija. „Fremdenblatt“ izjavlja iz zanesljivega vira: Odločilni krogi pravijo, da so popolnoma izmišljene vesti dunajskega poročevalca „Tribuni“ o cesarjevem pismu kardinalu Simoru, naj se ne skliče katoliški shod, in pismu belgijske kraljice prestolonaslednici Štefaniji z naznanilom o bližnji zaroki italijanskega prestolonaslednika s princesinjo Klementino. — „Uradni list“: „Poslanik v Rio Janeiru baron Seiller je predstavljen v Berno, grof Rudolf Welsersheimb je imenovan poslanikom za Brazilijo. — „Armee-Verordnungsblatt“: Cesar je podelil kornim poveljnikom fml. grofu Grüne-ju, baronu Szveteney-u in pl. Braumüller-ju do- stojanstvo tajnega svetnika.

Umrli so:

4. januarija. Ana Premru, železničnega sprevodnika hči, 5 mes., Poljanski nasip št. 48, kron. katar v črevih.

5. januarija. Marija Wonča, gostija, 71 let, sv. Petra cesta št. 23, vodenica.

6. januarija. Ana Fermentin, črevljarjeva hči, 1½ leta, sv. Petra cesta št. 16, škrlatica.

V bolnišnici:

4. januarija. Anton Reich, gostjač, 73 let, pneumonia.

Tujci.

5. januarija.

Pri **Matieu**: C. Uranitsch, lastnik tovarne, iz Gradea. — Pisk, trgovec, z Dunaja.

Pri **Stonu**: J. Schirnbeck, stotnik generalnega štaba, s soprogo, iz Gradea. — Domladiš iz Ilir. Bistrice. — Freud, trgovec, z Ogerskega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	744.4	—6.6	sl. szap.	oblačno	
7. u. pop.	743.0	—5.0	sl. svzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	743.2	—8.2	sl. svzh.	jasno	
Srednja temperatura —6.6° C., za 4.0° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 25 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 95 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 45 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 80 „
Akcije avstr.-ogerske banke	881 „ — „
Kreditne akcije	310 „ 50 „
London	121 „ — „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 56 „
Cesarski cekini	5 „ 69 „
Nemške marke	59 „ 27 1/2 „

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkeje ceni.

Za domačo rabo!

Tkano sukno najfinije in najmočnejše vrste, platno od bele preje in polbeljeno platno za črevljarje in sedlarje, modro platno, fino sivo platno, močno dvojno platno za požarne brambe, belo platno za posteljno perilo, damast in dvojtkanino (evilih), platnen in volnat kanafas, beljeno polplatno, gorško platno, močno platno za vreče, kakor tudi izgotovljene vreče, platnene robce od oksforta in širtinga, dvojtkaninske in damastne oprtače, servijete in namizne garniture od damasta priporoča po najnižjih cenah (8)

društvo tkalcev v Vali pri Dobruški na Češkem.

Cenilniki in obrazi na zahtevanje zastonj in franko.

Naše platno je po katoliško-obrednih predpisih popolnoma pripravno za **cerkveno in altarno perilo.**

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborna brnilno sredstvo zoper davico, bolezn v grlu, pljučnih vejah in pljučah so (20—9)

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar **Piccoli v Ljubljani**, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmiaka, ekstrakta sladkih koreninc, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Prodaja.

V Malem Mengši je takó imenovana

„farovška kajža“,

s prostornim stanovanjem, novim zidanim gospodarskim poslopjem, ograjenim dvorom in gozdom na prodaj.

Pripravna je posebno za kakega obrtnika, ki potrebuje obilno prostora.

V Mengši, dné 4. januarija 1889.

(3—3)

Ivan Zorec.

Proda se

s proste roke v Polhovem Gradcu (Srednja Vas hiš. št. 2) lepo arondirano

posestvo,

ki meri z mladim prostornim gozdom nad 41 oralov in leži tik kantonske ceste.

Polovica kupnine sme ostati vknjižena.

V Mengši, dné 4. januarija 1889.

(3—3)

Ivan Zorec.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.